Ч. 88. Львів, пятниця, дня 8. жовтня 1915. Рік I.

# Українське Слово

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих територіях 4 коп.

Укови передплати у Львові:
На рік . . . . 18·— К.
„ півроку . . . 9·— „
„ чвертьроку . 5·— „
„ місяць . . . 1·80 „

В краю і державі:
На рік . . . . 24·— К.
„ півроку . . 12·— „
„ чвертьроку . 6·— „
„ місяць . . . 2·40 „

За границею:
В Німеччині . . 28 мар
В Америці . . . 8 дол.
В инших держав. 40 фр.

Реклямациї вільні від почтової оплати. Рукописї приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнїщі і застережені.
„Українське Слово“ продають всї бюра по цїлім краю.

Адреса: Редакції й адміністрації: Львів, Руська 3. Експедиції: Бляхарська 11.

Цїна оголошень:

За оголошення числимо за одношпальтову стрічку або її місце 20 сот. Надіслане 50 сот. за стрічку, в оповістках 40 с., в редакційній части 60 с. Повідомлення про вінчання, заручини і т. п. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошення за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошення за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

політична, економічно-суспільна й літературна газета.
Виходить що-дня рано.

## Під одним прапором!

Ми були все тим щасливим народом, в якому три голоси становили квартет, а чотири одиниці заступали пять думок, пять напрямів.

Тому-то в нашому життю було все богато часу і простору для буяння великих, малих та ще менчих індивідуальностей, а так мало хвилин і місця для гармонійної, скоординованої роботи. Старий наклін-гріх який ми дістали в спадщині, як діти чубатих Славян, товче ся мов покутуючий дух у нашій історії, переходить з покоління на поколіннє як ніколи не передавнена та нез'ужита вартість.

Якийсь час удержувало ся враженнє, бодай серед тих, які в часї московського наїзду переживали на своїй землї, що справа пішла на ліпшу дорогу, що світова війна, яка поставила й пояснила перед очима Европи українське питаннє, що великі події, які втягнули і нас у свій круговорот — поставили тимсамим перед очима Европи український нарід розділенний кордоном та зединений одною думкою про будучність, звязаний нерозривно великим змаганнєм до здійснення давно в душі мріяних ідеалів.

Очевидно не ходить тут о якусь безпощадну нівеляцію о самовідреченнє, але о те деинде конечне і зрозуміле, у нас конечне, а можливе явище, яке булоби безпосередним виразом і безпосередним вислідом спільноти життєвих інтересів всїх кругів української суспільности.

Таке явище згоди є нині прямо приказане передусїм з огляду на трудности і небезпеченства, які в усїх сторін стають перед нами.

Теперішня війна та грядучі події могли би богато навчити. Перед нами стоїть нарід що тим почуттєм чесно і добре попятої згоди виявив могучу силу великана. Так само Французи та Англичане станули під тим зглядом дуже, а дуже високо.

Добрий примір нікому не пошкодив

На таких примірах моглиби і ми провірити та змірити ту силу, яку в культурних та зорганїзованих народах можуть розвинути чинники згоди. На тих примірах далоби ся прослїдити й ті услівя, які складають ся на росріст тої великої, під сю пору конечної для нас сили.

У нас тимчасом дїють ся дивні річи. Люди, яких кличі і стремлїння цїлковито покривають ся, не стають на позиції поруч себе.

Займаємо ся тою справою тому, що є вона одною з найсумнїйших вістей, які з еміграції наспіли до »старого краю«.

Не хочемо входити у зглядну суть того стратегічного положення, що має безсумнїву в переважній части личний підклад.

Хочемо лиш звернути увагу на сю аномалію в надії, що в те »время люте« мусить ся найти для всїх одна дорога — а розвага і застанова мусять справу покермувати так, щоби вона вийшла на добро і користь загально української справи.

Бо нині пора глядїти виключно вперід, а не оглядати ся поза себе.

Спільна думка і спільне діланнє мусить бути нашим дороговсказом. Всяке роздвоєннє і розбиттє є нині прогріхом.

Підносимо сей голос в добрій вірі та з найкращим бажаннєм, щоби у велику хвилю стояли ми всї під одним прапором визволення!

## ЕВРОПЕЙСЬКА ВІЙНА.

### Болгарія перед виступленєм.

*Берлїн*, 5. жовтня. З віродостойного болгарського жерела довідуєть ся »Telegraphen Union«, що правительство Радославова, після всеї правдоподібности взагалї не відповість на російський ультімат. В Софії сподіють ся відїзду послів почвірного порозуміння вже нинї. Рівночасно сподіють ся обявлення війни Болгарії Росією.

*Люґано*, 5 жовтня. »Corriere della Sera« доносить з Софії, що цїлий болгарський народ перенятий є невисказаним одушевленнєм для Німеччини. В Софії та інших містах відбулись численні манїфестації, а одушевлена товпа співала німецькі та австрійські народні гимни.

*Софія*, 5. жовтня. Дипльоматичні заступники Італії, Франції, Сербії та Чорногори зажадали своїх пашпортів. Тільки анґлїйський посол позістав на місци, щоби доручити послїдну ноту почвірного порозуміння. Прийшла вона за пізно.

*Льондон*, 5. жовтня. По донесенням бюра Райтера, болгарське правительство закинуло десь предложення почвірного порозуміння, і в наслїдок сього сі предложення пропали.

*Берлін*, 5. жовтня. До 2. години в ночи не надійшла тут жадна вістка про російський ультімат. Тут панує загальне переконаннє, що ультімат зістав або відкинений, або останеть ся без відповіди. Висадженнє анґлїйсько-француських військ в Сальоніках умисно приспішено і то в хвилї, коли російське правительство вислало свій ультімат. Російський посол в Софії Савов, що недавно тому захорував на запаленнє слїпої кишки, ще доси є хорий.

*Віден*. Болгарія відповіла на ультімат почвірного порозуміння вчера (5. с. м.). Зміст відповіди є незвісний. Сейчас по одержанню відповіди російський посол виїхав з Софії.

*Софія* 5. жовтня. Болгарська телеґрафічна аґенція доносить: Відповідь Болгарії на російсько-француськo-анґлїйський ультімат доручено послам почвірного порозуміння нинї (5 жовтня) по полудни.

*Софія* (ТКБ.) Болгарська телеґрафічна аґенція доносить: Президент міністрів Радославов приняв вчера на авдієнції між год. 4 а 6 по полудні послів Росії, Франції та Анґлії. Оба перші посли вручили

йому неідентичні ультімати, що вияснюючи на свій лад оружну невтральність Болгарії та ціль мобілїзації, домагають ся, щоб Болгарія впротягу 24 годин отверто зірвала свої зносини з осередніми державами та віддалила німецьких і австро-угорських офіцерів, що є при генеральних штабах ріжних болгарських армій. Представник Англії вручив устну ноту з загрозою, що Англія зірве дипльоматичні зносини з Болгарією, коли в наслідок болгарської мобілїзації розпічнуть ся на Балкані воєнні події. Посол Італії задля недостачі відомостей від свого правительства не прилучив ся до своїх товаришів.

*Копенгага.* Російське правительство є перекопане, що болгарський король є рішений станути по стороні осередніх держав. Болгарська армія сліпо піде за своїм королем, котрому є щиро віддана. Нині вже нема жадної ради на се, щоб Болгарію здержати від виступлення проти почвірного порозуміння. Так само думають правительственні круги в Парижі та Льондонї.

*Софія.* Цїлковита мобілїзація болгарської армії має бути покінчена в половині жовтня. До борби стане 700.000 жовнїрів, отже 100.000 більше, чим підчас балканських воєн.

По відомостям »Нового Времени« представники опозиції: Гешов, Данев і Малинов станули по стороні правительства.

Болгарські правительственні круги старають ся і на дальше вдержати мирні зносини з Грецією та Румунією.

## Румунія остає невтральною!

*Амстердам,* 5. жовтня. »Таймс« доносять з Букарешту: Румунський президент мінїстрів Братіяну приняв на авдієнції опозиційні партії, котрі зажадали зарядження мобілїзації, щоб не допустити до сього, щоб Румунія була окружена зі всїх усідів неприятелем.

Братіяну відповів, що мобілїзація не є потрібна. Від часу коронної ради попередного року нїчо не зайшло такого, щоб приневолювало Румунію до зміни її становиска.

*Відень.* Президент мінїстрів Братіяну відкинув жаданнє інтервенції Румунії в користь Сербії, що її домагались від румунського правительства представники почвірного порозуміння.

## Зворот полїтики Греції в користь осередніх держав. — Веніцельос уступив!

*Париж,* (Ткб) 7. жовтня. Агенція Гаваса доносить з Атен, що король Константин заявив вчера Веніцельозови, що не може згодитись на дотеперішню полїтику правительства. Супроти сього Веніцельос вручив королеви свою димісію.

*Константинополь,* 5 жовтня. »Танін« доносить: Загальну мобілїзацію в Греції мимо бадьорної постави перекупленої Веніцельозом грецької преси — приняло населеннє рівнодушно, бо воно не желає собі, щоб Греція в обороні Сербії вмішувала ся в світову війну. »Танін« впевняє, що Греція не є вязана ніякими умовами з почвірним порозумінем; король не приняв предложення Франції, що хотіла позичити Греції 100 мілїонів франків.

## З ґеоґрафії визволеної України.

### Давні українські школи на Волини.

(Конець).

**Луцьк.** Луцьке братцтво (засноване 1617 р.) мало у своїй програмі оснувати школу »для побожних наук людей молодих потрібну«. Для приміщення школи побудовано 1620 р. камінний дім і почала ся наука. Школа дістала фондацію від луцького бурмістра Сам. Солтана: він записав тестаментом свій дім і крамницю з товаришами на удержаннє бідних дїтей. Школа мала програму гімназії: на головнім пляні стояла наука грецької і латинської мови, побіч них учили також »словенської« (себто церковної) і польської мови.

Школою завідувало братцтво разом з монахами луцького монастиря. З педагогічної сторони ся гімназія стояла високо,—бачимо се по тім, що кілька разів зміняли й уліпшували у нїй »шкільний порядок«. З учителів знаємо імена ігумена о. Митрофана Дементіяновича і о. Єлисея Ілковського. Ученики були дїти шляхти і посполитих; се була молодіж буйна і весела, дирекція мусїла зарядити, що нїхто не сміє приходити до школи — з оружем! В 1627 р. на братську школу зробили напад ученики луцької єзуітської школи, в великім числї, на побоєвищі перед школою лишило ся богато книг »подертих, пошарпаних і в нїщо обернених« — як доносив судовий возний.

**Берестє.** Від давних часів були тут при парохіяльних церквах початкові школи: кождий священик мав право вчити »дїтей двоє або троє і як найбільше на свій пожиток і потребу церкви божої своєї парохії.

Але відчувала ся також потреба ліпше зорганїзованої школи. В 1590 р. депутація берестейських міщан явила ся у епископа Мелетія Хребтовича і просила дозволу »мати свою вільну міську горожанську школу і при нїй дяка або двох для науки власних синів і иньших, колиб хто з посторонних захотїв давати сюди свої дїти«. Епископ згодив ся і поблагословив їм »школу свою руську грецької науки при соборній церкві на міськім ґрунті збудувати«. Міщане взяли ся скоро до дїла і невдовзї стояла на міськім ґрунті против церкви св. Миколи »школа руська (українська) для науки дїтей всякого стану«.

Ся перша українська гімназія в Берестю обіймала крім грецької мови також латинську, тодїшню українську і польську. Опіку над школою взяло слїдом нове берестейське братцтво. В школї учив між иньшим славний тодїшнїй педагог, Лаврентій Зизаній, автор

---

*В. Короленко.*

# Хвилина.

(Далї)

V.

В ту пору на мурах — змінилась варта.

— Святий Йосифе... Свята Маріє! — пробурмотів новий вартовий і насунув сильнїйше каптур на голову, та заховав ся за углом муру. По морю на всю його ширину вставали та опадали вилискуючі з у пітьмі запінені хребти то опять знїмав ся новий ураган.

Вітер як-би з глузду зійшов — шалїв; острів в одно дрожав і стогнав. З глибини моря, начеб блїді потороча підсували ся на узбіче берега величезні каміння, що цїлими роками крили ся на днї моря.

Як — раз в ту пору надлїтала хуртовина, коли Діац вискочив з вікна. З разу заляло його водою, оголомшило та з ніг повалило. Кілька хвилин він беztямки лежав зі страхом в душі, холодний і нещасний, а над ним тучою неслось щось дивовижне, хиже, вороже...

Коли грохіт трохи притахнув він розплющив очі.

По небі снувались темні хмари, без просвітку, без черт. Скорійше відчувалось чим бачилось подвиги сих збитих хмар, які безупинно котили ся на захід. А гень в далечині знова виринало щось невидне але грізне і гуділо понуро, зловіщо, без упину.

І лише камінні мури форта стояли неподвижні і спокійні серед загального заколоту. Все-ж таки в пітьмі можна було розпізнати пащі пушок, що виглядали з форту.

З далекої касарні з затишньої закутини саме залунали звуки вечірньої молитви а тарабан пробубнів послїдну годину вечера... Там за мурами форта зберіг ся спокій а в наріжній вежі огник блимав рівним світлом.

Діац підвів ся як збита собака, та поплентав ся до сього світла...

Ні! море змінчиве і страшне. Ось він вернеть ся у свою тиху камеру, заложить решітку, сам покладеть ся в куткy на постелї і засне важким але безпечним сном неволї.

Треба тільки буде як слїд заклясти решітку, шоб сторожа не запримітила. А то подумають, що він хотїв втїкати в ту бурливу ніч... Ні! він не хоче втїкати! На морі... загибіль...

Він зловив ся руками за піддашок, — підвів ся до вікна і зупинив ся.

В камері було пусто і незвичайно тихо. Рівне, жовте світло лїхтарні падало на стіни, на витоптаний хідник, на сїнник в углї. Над головою виднїла глибоко в камінних вирізана напись:

»Хуан-Марія-Хозе-Міґуель-Діац« інсурґент; хай живе свобода!...

І всюди по стїнах, великими то малими глибокими і ледви замітними буквами, мелькали ті самі написи: »Хуан-Марія-Міґуель-Діац«... і числа...

З початку він значив час днями, тижнями, потім місяцями... »Мати Божа, вже два роки«... »Три роки«...

»Господи сохрани мій розум... Діац, Діац«...

Десять лїт відзначено було прямо числом, без окликів... Дальше рахунок кінчив ся... Тільки імя продовжувалось, вирізьблене вже слабосильною, лїнивою рукою... І на все те впало без жаху, рівне, жовте світло лїхтарнї...

І Діацу увляло ся — що на його постелї лежить чоловік і спить блаженним сном. Грук знїмаєть ся тихо, з глухим супоковм... Невже-ж, се він?... Сей Діац, котрий увійшов тут повний сил і любови до життя і до волї?...

Нова буря з гуркотом прибоєм кинулась на остров...

Діац опустив руки і в друге скочив на беріг. Хуртовина пронеслась і стала затихати... Сївний огник засїяв з вікна темряві...

(Конець буде).

шкільних підручників; учителів називано професорами.

На нещастє в Берестю почала ся боротьба між унїятами і православними. Православне брацтво підупало, а через се також упала школа. Унїятський епископ Іпатій Потій писав про се до князя Константина Острожського о причину занепаду школи приписував самим учителям: »Що стало ся в Берестю, що ся школа зруйнувала ся, — се через самих шкільних професорів, що за лакімством удавши ся до Вильна на ситші пироги відбігла, а тут на більшу ганьбу і жаль убогого християнства, на поруганнє противників наших все кинули, без жадної слушної причини«. Між тими професорами, що перейшли до Вильна був і Лаврентій Зузаній.

На місце православної школи епископ Потій оснував унїятську. Щоби запевнити фондацію сїй школї, призначено на удержаннє учителів і підмоги для учеників доходи з сїл Хорокань і Лїска, що належали до жидачинського монастиря. Школа мала дістати »лїпший порядок« і обнимати програму колеґії або навіть семінариї. Учителем школи став учений Грек Петро Аркудій. Він був родом з Коркири, вчив ся 14 лїт у грецькій (унїятській) колеґії в Римі і осягнув докторат фільософії і богословя. В Берестю він проживав від 1596 до 1613 р.

Нова православна школа повстала в Берестю 1641 р., але програма її обнимала тільки українську і польську мову.

**Пинськ.** Від початку XVIII. в. була школа при церкві св. Федора, опікували ся нею міщане. З учителів відомий Атанавій Стрілецький, предметом науки була також латина. В 1631 р. школа перейшла від православних до унїятів.

В 1633 р. православне брацтво в Пинську дістало дозвіл отворити »школу визволених наук« з наукою грецької і латинської мови — себто ґімназію. Але ся школа істнувала недовго: казав її замкнути приклонник езуїтів Альберт Родивин.

**Пересопниця.** В пересопницькім монастирі була школа, що дістала 1596 р. фондацію Олени Горностаєвої з Чорторийських.

**Дубно.** В дубенській школї вчив 1604 р. дяк »славетний пан Симеон«, що був також міським писарем і переписував книги.

## НОВИНКИ.

**— Відзначення турецьких полководців австрійським цїсарем.** Цїсар надав командантови турецької армії в Дарданелях марш. Лїманови Сандерс-паші великий хрест Леопольда з воєнною прикрасою; віцеадмір. Сухон-паші, та ген. Бронзартови ф. Шеллендорф військовий хрест заслуги II. кляси з воєнною прикрасою.

**— Воєнна вистава.** Під проводом мін. війни Кробатіна приготовляєть ся у Віднї вистава, що має дати перегляд виробів воєнного промислу та має на цїли виказати господарську здатність австро-угорської монархії. Вистава буде відчинена від мая до вересня 1916. р., а має бути улаштована в цїсарськім парку. Обслугувати»муть її виключно воєнні інваліди. Дохід призначений на військово-гуманітарні цїли.

**— Золочів відживає.** По урядовим донесенням почала державна прокураторія в Золочеві з дня 20 вересня на ново свою урядову діяльність.

**— Надаваннє почтових посилок в Галичинї.** Дирекція почт звідомляє: Розпорядком мінїстерства торговлї знесено дотеперішнє ограниченнє ваги приватних посилок на 5 кг. в галицьких почтових урядах. — Вага надаваних посилок не підлягає отже вже жадному ограниченню.

**— Дальше реактиованнє судів.** Президія висшого краєвого Суду звідомляє, що реактиовано слїдуючі повітові суди: в Журавні з днем 30. серпня, в Глинянах з днем 21. вересня.

**— Українська часопись по анґлійськи.** При кінцї вересня с. р. почала виходити часопись »The Ukraine« в анґлійській мові. Видає її з рамени »Української Ради в Зєдинених Державах Північної Америки« звісний український журналїст Степанівський.

**— Перенесеннє осідку австрійського ґубернатора окупованих польських областей.** Осідок губернатора австрійських окупованих областей королївства польського, який доси був Кельцах, перенесений сими днями до Люблина.

**— Коли скінчить ся війна?** Деякі »пророки« предсказали, що теперішня війна скінчить ся 11. падолиста 1915.

Се »пророцтво« виводять вони з рахунку, що французько-нїмецька війна в р. р. 1870/1871 покінчилась заключеннєм мира 10. мая 1871 р.

Ось се »пророцтво:

1870
\+ 1871
3741
37|41
3+7|4+1 = 10.5, себто 10 мая.

А тепер нинїшна війна:

1914
\+ 1915
3829
38|29
3+8|2+9 = 11.11, себто 11. падолиста.

Маймо дещо терпеливости та підождїм, чи се правда, бо час вже дійсно недалекий!

**— Московська господарка в залїщицькім повітї.** Оден ополченець з залїщицького повіту пише нам про господарку Москалів в сьому повітї між іншим отсе:

В Лисичниках трівав завзятий бій довше чим тиждень. Наші стріляли з бедриківського лїса, а Москалї з Лисичник. Відтак Москалї подались аж за Серет коло Голїград. Передтим однак спалили в Лисичниках одну вулицю — около 40 хат, бажаючи тут уладити собі вигідні становиска. Та не довелось їм сей плян здїйснити. »Хитрий« Австрієць передчасно »винюхав« становиска, тай прогнав Москалів. У війтову хату, де спали три салдати, поцїлив австрійський гранат, та так влучно, що всїх трех убив.

Люде жалують ся на великі шкоди заподїяні Москалями. Рабункові напади були на дневнім порядку. Корови та конї забирали — розуміє ся безплатно. Люде-бідняги ховали ся перед шрапнелями та гранатами по скелях та печерах над Серетом. Якось пощастило ся їм сховати ся навіть перед московською »бранкою«, котру зарядили наші »освободителі« від 18 до 50 року життя — та вже не мали часу її перевести. Читалень »Просвіти« Москалї не рушали; рівнож шанували портрети Шевченка та »Від Хмельницького у Київ«. Школи в повітї понищені зовсїм.

---

*М. Змнюк.*

## Побідник.

Потопчу всїх царів корони
І смерть завдам їм серед мук —
І потопощу їхнї трони
І вирву скиптр з негідних рук.

Гіркий конець їм, бо зі мною
Війна побіди їм не дасть;
Пропадуть всї і я війною
Скріплю свою достойну власть.

В огнї моїх грімких армат
Краї всїх ворогів згорять,
Се нанесе їм стільки страт,
Що вїйн менї тих не простять —

Та всї, в покорі, на колїнах
Мене благати — муть о мир,
Як я на їх держав руїнах
На честь побіди видам пир!

## По замкненню числа
### Урядово 7. жовтня 1915.
### З головної Австрийскої Кватири.
### На російськім фронтї.

На бесарабській границї і коло Кременця на Волинї відперто численні наступи Москалів. В схід. Галичинї спокій. На північ від Дубна відперто москалів з тяжкими для них втратами. Біля Олики полонено много офіцирів і 800 рядовиків. Наші війська відкидають з західного берегу Стиру неприятеля в кількох місцях, де вже взяли в полон 200 москалів і йдуть разом з нїм. військами вперід. Коло Чарторийська прогнали нїм. війська неприятеля. Над горіш. Щарою нїчо нового.

### На сербськім фронтї.

Австрійські і нїмецькі війска виборoли собі вчера на численних місцях перехід межи устєм Дріни а Желїзними Воротами через лїнїю Сава — Дунай. Сербскі передні відділи відкинено.

Заст. шефа ґ. штабу
П. Маршалок ф. Гефер.

## Надіслане.

*За сю рубрику редакція не відповідає.*

ЛІКАР

### Д-р Бр. Овчарський

*б. Секундар Загального Шпиталя.*

ординує від 10. до 11. і від 4. до 6. пополуд.
Телефон ч. 477.
Львів, вул. Пекарська 39. 50—?

ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЄ

### Д-ра Олександра Барвінського

*при вул. Сикстуській ч. 21.*

Виймованнє зубів без болю і пльомбованнє.
Штучні зуби в каучуку і волоті.

*Українським Січовим Стрільцям роботу виконує ся даром.*

Зголошувати ся належить у асистента Наса.

ЛІКАР

### Др. В. КОБРИНСЬКИЙ

повернув і ординує в недугах внутр хірургіргічних і жіночих.

РИНОК 41.

## Оголошення.

**Звичайні загальні збори Кружка У. П. Т. в Коломиї**

відбудуть ся дня 16 жовтня 1915 о 3. год. пополудни у власнім домі кружка при вул. Собіського ч. 11. в комнатах на 1 поверсі. За Старшину: Н. Даниш — голова, І. Побігущий — секретар. 2—3

**Sowicz Łukasz** k. u. k. 2/IV Grenzfägerzug, Feldpost 316 глядає своїх родичів Стефана і Матрону Совіч, Носівці п. Залізці повіт Тернопіль. 2—3

**Глядаю** інструктора евентуально інструкторки до підготовлення двох панночок з третього і другого року учительського семінара. Условія після умови. Зголошення: о. Юстин Гаврисевич в Чагрові п. Букачівці. 2—4

### КАФЛЕВІ ПЕЧІ і КУХНІ

нові ставить, старі направляє скоро і дешево так в місті, як і на провінції

**МИХАЙЛО ГАЛІБЕЙ**

кафлярський майстер,

**ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА Ч. 10.**

8—?

### Бюро будівельне

**Т. Мельничука в Перемишлі**

просить Вп. Товаришів що були в бюрі перед війною, щоби подали свої адреси.

**Теодор Мельничук,**
архітект, Народний Дім.

**Мешканє** 3 або 4 покої з лазенкою на І вул. біля Кадецької. Відомість вул. Бема ч. 10. І. п. 2—3

### Барвінський Василь

повернув з Праги і уділяє лекцій гри на фортепяні, теорії музики, гармонії, контрапункту і композиції. Приготовляє до державного іспиту. Зголошення в музичнім Інституті, ул. Шашкевича ч. 3. від 3—5 год. або письменно Собіщина 5. 2—3

## Порядок поїздів.

Час приїзду і відїзду почтових поїздів у Львові важний від 1. жовтня 1915.

Середно-европейський час.

**До Львова приходять в напрямі:**

з Перемишля: 6·00, 7·28, 6·08, 6·45.
„ Станиславова 5·53. 5·12.
„ Самбора 9·38.
„ Стрия 8·05, 4·48.
„ Підгаєць 11·24.
„ Рави Руської 5·00.

**Зі Львова відходять в напрямі:**

до Перемишля 9·09, 8·55, 10·57.
„ Станиславова 9·40, 4·00 7·15.
„ Самбора 2·16.
„ Підгаєць 4·38.
„ З Рави Руської 11·45.

УВАГА: Нічна пора від 6·00 вечер до 5·59 рано назначено товстими числами.

Земельний

## Банк Гіпотечний

### Спілка акційна у Львові

**Підвале ч. 7.**

**Конто Почтової Щадниці ч. 116.184.**
**Жирове конто в Австро-угор. Банку.**

Складайте щадности, ґвагалі вайві гроші на процент, — щоби кожня корона могла служити народньому господарству, як Ѣся приносити — — — — виск, а не марнувала ся!

Акційний капітал К 1,300.000
Резерви Банку „ 300.000

Приймає вкладки на біжучий рахунок від К. 10·— на 4—4½%.

Більші льокації капіталів приймає за условленим процентом.

Виплачує купони від заставних листів.

Інкасує гіпотечні рати і задатки на сплату векслевих зобовязань.

Виміняє по корисній курсі російські рублі і німецькі марки.

Певність льокації запоручують: акційний капітал Банку, резерви, забезпечені вірительности і взагалі ціле його майно.

Рентовий податок оплачує Банк з власних фондів.

На жаданє висилає довільну скількість посвідок зложення Почтової Щадниці.

### Краєвий Союз господарсько торговельних Спілок,

**ЛЬВІВ,**

вул. Зіморовича ч. 20.

**Продає в своїм льокалі коси, виконані з найлучшої стирійської сталі, ковальські сталеві серпи, бруски, перстені молотки до клепання кіс. Байцу проти сніти. Вапно пашне „Бартелля" Насіннє ріпи стернянки, зі своїх Складів: в Перемишлі, Стрию і Коломиї, висилає всї штучні погної і господарське знаряддя.**

**В справі залізничих посилок заходять ще трудности і тому о пораду належить відноситти ся до Дирекції Краєвого Союза господарсько-торговельних Спілок у Львові.**

**Асекуруйте своє майно від огню в**

## „ДНЇСТРІ"

Кождий Українець повинен асекурувати ся від огню, щоби на случай пожежі не понести страти, бо достаток одиниць то добробит цілого народу.

Кождий Українець повинен асекуровати ся тільки в товаристві взаїмних обезпечень

### „Днїстер"

Нема жадного иншого українського товариства асекураційного — тільки один

### „Днїстер"

„Днїстер" рахує найдешевші оплати за обезпечення селянських будинків.
„Днїстер" звертає кождорічний чистий зиск своїм членам.
„Днїстер" оцінює та виплачує шкоди по огні скоро і ретельно, а на членів оцінькової комісії запрошує все двох господарів.
„Днїстер" дає підмоги українським школам і бурсам — де виховують ся селянські діти.

Люди асекуровані в „Днїстрі" можуть дістати позичку у всіх великих банках і в товаристві взаїмного кредиту »Днїстер«. Власні фонди »Днїстра« виносять з кінцем 1913 року 4,473.970 корон.
В „Днїстрі" можна обезпечати від крадежи в вломом движимости всякого рода, а товариства кредитові готівку, цінні папері векслї за дешевою оплатою премії.

АДРЕСА »ДНЇСТРА«:
**Товариство взаїмних обезпечень »ДНЇСТЕР«, у Львові,**
у власнім домі вул. Руська ч. 20. Тел. 788.

Видає і відвічає за ред.: *др. Сидір Голубович.* З »Друкарнї Львівської«. Львів, Коперника 11.